

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ OCENĚNÍ IVV

Trasu IVV lze absolvovat bez časového omezení, započítává se však pouze kilometráž. Jako absolvovanou akci ji lze započítat jednou za čtvrt roku, po této době se obměňuje razítko IVV.

- Záznamník je možno obdržet na kontaktní adrese nebo na turistických akcích "Májovým Chebskem" (květen) nebo "Hraničářská 30" (září). Obě akce jsou zveřejněny v kalendáři turistických akcí KČT.
- Podmínkou pro splnění trasy IVV jsou potvrzení ze všech kontrol.
- Po předložení tohoto záznamníku s vyplněným evidenčním listem obdržíte na kontaktní adrese nebo na uvedených turistických akcích razítko IVV.
- Záznamník vytisknutý z webových stránek bude zpoplatněn po jeho splnění při výdeji razítka IVV.

Klub českých turistů,
odbor Union Cheb

Okružová pěší trasa IVV

46 km, stoupání 760 m

Setkání u Komorní hůrky v 19. století.

***Mnoho pěkných zážitků z poznávání Chebska přeji
turisté z odboru KČT Union Cheb***

Kontaktní adresa:

Werner Friedrich, Boženy Němcové 11, 350 02 Cheb
mob.: +420 608 159 711, e-mail: wfried@seznam.cz

Cena + poštovné

Evidenční číslo

Chebskou kotlinou

Chebský Špalíček, v pozadí věže kostela sv. Mikuláše a Alžběty.

CHARAKTERISTIKA OBLASTI

Chebsko se nachází v nejzápadnější části České republiky. Jeho západní a severní část včetně celého Ašska ohraničuje státní hranice se Spolkovou republikou Německo. Chebsko připomíná zvlněnou pánev, kterou na západě a severu obepínají výběžky Smrčin. Svými výběžky zasahují do popisované oblasti i další pohorí – v okolí Lubů Krušné hory, na východě Slavkovský les a na jihu Český les. Nejvyšším bodem českých Smrčin je Háj u Aše (757 m), ve Slavkovském lese vrch Lesný (983 m), Českému lesu dominuje nepřehlédnutelný vrch Dyleň (940 m), nad Libou se zvedá čedičová kupa Blatná (641 m) a dominantou okolí Chebu je Zelená hora (637 m) s televizním vysílačem. Nejvýznamnějším vodním tokem Chebska je Ohře, která pramení v německém Bavorsku. Na Chebsku najdeme i dvě velké přehradní nádrže – na Ohři Skalku (385 ha) a na Odravě Jesenici (745 ha). Chebsko je poměrně bohaté na rybníky. Největší rybníční soustava je na Slatinném potoce poblíž Františkových Lázní, které vévodí rybník Amerika (60 ha). Zvláštností tohoto území jsou četné minerální prameny. Bohatství těchto minerálních vod umožnilo vznik Františkových Lázní, které dosáhly světového věhlasu.

STRUČNĚ Z HISTORIE

Archeologické nálezy dokazují, že na Chebsku žili pravěcí lidé po tisíciletí. V 10. až 8. století př. n. l. zde žil lid lužické kultury. Nejznámější památkou z tohoto období je pravěké pohřebiště u Žirovic. Slovanské obyvatelstvo sídlilo v této oblasti od 8. do 12. století. Jeho hlavním hradištěm byl Cheb založený v 9. století. V polovině 12. století se Chebsko dostalo pod německou správu (Vohburkové, později rod Štaufů s jeho nejvýznamnějším představitelem, císařem Fridrichem I. nazývaném Barbarossa - Rudovous). V roce 1266 je na čas získal Přemysl Otakar II. K definitivnímu připojení Chebska k zemím Koruny české došlo až za vlády krále Jana Lucemburského v roce 1322. Cheb byl i místem významných úspěchů na diplomatickém poli, např. v roce 1432 byl přijat Boží zákon, tzv. Chebský soudce, což byla dohoda uzavřená mezi představiteli husitů a zástupci basilejského koncilu, která stanovila podmínky pro jednání husitských zástupců na koncilu o čtyřech artikulech pražských. Chebsko mělo zvláštní postavení v rámci českého království: podobu autonomního městského státu až do roku 1723. Obdobnou autonomii si po staletí udržovalo i Ašsko. Autonomní postavení Chebska a Ašska skončilo za vlády Marie Terezie, když se obě území stala součástí habsburské monarchie. V 19. století nastal velký průmyslový rozvoj a Cheb se změnil na významné středisko obchodu. Ašsko se stalo důležitým, centrem textilní produkce. Tento vývoj pokračoval i po roce 1918. Odtržení Sudet, válečné události i osvobození celého území americkou armádou v dubnu 1945 bylo příčinou pro následný odsun německých obyvatel z Chebska a Ašska. Odsun převážné části obyvatel přinesl částečnou devastaci tohoto pohraničního území, ze které se vzpamatovává dodnes.

Lidová architektura je zastoupena řadou hrázděných statků chebského typu. Nejkrásnější se dochovaly v Novém Drahově, Třebení, Hranicích a Doubravě u Chebu, kde je dnes skanzen. Pozoruhodnou památkou Chebska a Ašska jsou kamenné smírčí kříže připomínající dávné tragédie. Nejhezčí najdeme v Milhostově, Hazlově a Plesné.

KONTROLY

1. Cheb – libovolné razítko z města.
2. Komorní hůrka – razítko z IC nebo opis letopočtu nad vchodem do štoly.
3. Libá – libovolné razítko z obce.
4. Hazlov – libovolné razítko z obce
5. Ostroh – razítko z hradu nebo restaurace, popř. opis turistické orientace
6. Františkovy Lázně – libovolné razítko z města.

1.	2.	3.
4.	5.	6.

EVIDENČNÍ LIST

Jméno a příjmení:

.....

Adresa:

V Chebu dne:

Podpis:

POPIS TRASY

Naše putování začíná v Chebu v budově nádraží ČD. Z nádražní budovy jdeme po červené turistické značce rovně dolů ulicí Svobody, která nás zavede do historické části města – náměstí Krále Jiřího z Poděbrad. Dominantou náměstí je Špalíček – skupina jedenácti hrázděných domů (obr. 1). Ve spodní části náměstí se nachází chebské muzeum. Kontrolní razítko si můžete dát na nádraží ČD u přepážky č. 3 nebo v turistickém infocentru, které je po levé straně náměstí.

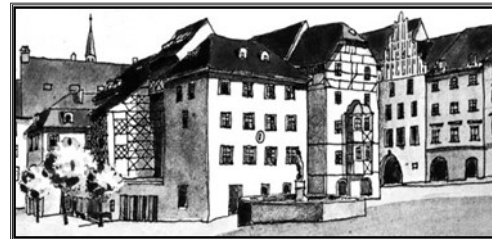
Z náměstí pokračujeme dále po červeném TZ do údolí Ohře. Vydeme z města, dojdeme k přehradě a přes hráz stále po červené značce dojdeme k Chebské stráži (Egerwarte) – empírovému altánku, od kterého se otevírají pěkné výhledy na přehradu Skalka. Přes Komorní Dvůr dojdeme na Komorní hůrku (obr. 2, kontrola, 6 km).

Od kontroly pokračujeme po modrém TZ, za kontrolou při cestě vpravo si povšimneme smírčího kříže a dojdeme k rozcestníku Klest rozc. Dále jdeme po červeném TZ přes bývalou osadu Pomeznu, z které se zachovala pouze tvrz. Za řekou vidíme ve svahu městečko na německém území Hohenberg s dominantou hradu. Pokračujeme přes les zvaný Na Dobrošově do obce Libá. Podél břehu rybníka Kladivo dojdeme do středu obce (obr. 3, kontrola, 17 km).

Zde opustíme červenou značku a pokračujeme po žlutém TZ kolem zámku, dále lesíkem a okolo tří rybníků na silnici. Stále po žlutém TZ ke dvoru na okraji Ostrohu a dále do Hazlova (obr. 4, kontrola, 24,5 km). Odtud po modrém TZ do Ostrohu – hrad Seeberg (obr. 5, kontrola, 27,5 km).

Pokračujeme po modrém TZ směr Lužná. Na okraji Ostrohu míváme kostel sv. Volfanga z let 1470 – 1485, původně gotický, zbarokizovaný v letech 1722 – 1724. Cesta, kde se střídají louky, pole a pěšiny s rašelinovou půdou nás dovede do oblasti soustavy rybníků, z nichž nejrozsáhlejší je Okouní rybník ležící v romantické poloze, obklopený lesy a patřící k nejkrásnějším na Chebsku. Modré TZ nás dovede až do osady Lužná. Zde přejdeme na zelené TZ a pokračujeme směr Františkovy Lázně. Míjíme hezkou hájovnu a přicházíme k další soustavě rybníků. Vlevo je Horní rybník, vpravo nejznámější a největší rybník v této oblasti Amerika s rozlohou 60 ha. Tento rybník je chráněným přírodním výtvorem, je zde významné hnízdiště různých druhů vodního ptactva. Pokračujeme kolem areálu Jadran a lesem dojdeme ke Glauberovu prameni II. To jsme již na samém okraji Františkových Lázní a odtud nás turistická značka zavede až do lázeňského centra (obr. 6, kontrola, 37,5 km).

Zde přejdeme na červené TZ a jdeme přes Slatinu na již známou Komorní hůrku. Odtud pokračujeme po modrém TZ na chebské náměstí a dále po červeném TZ až na nádraží ČD, kde naše putování končí (46 km).

Obr. 1
Cheb

Bývalé okresní město, které je středem nejzápadnější oblasti Čech, je významnou památkovou rezervací. Minulost Chebu, jednoho z nejstarších měst v Čechách, sahá až do 9. století. Od 12. století patřil pod vládu císaře Fridricha I., později

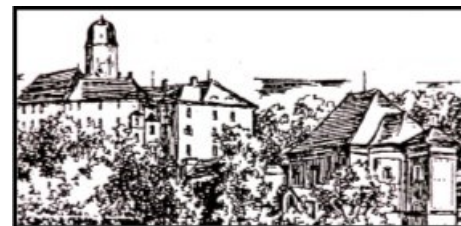
krále Jana Lucemburského i krále Jiřího z Poděbrad, po kterém je pojmenováno zdejší náměstí. Za třicetileté války zde byl v únoru r. 1634 zavražděn císařský generalissimus Albrecht z Valdštejna. Odsun německého obyvatelstva po 2. světové válce znamenal vylidnění města a následnou památkovou katastrofu. Rekonstrukce historické části města do současné podoby proběhla v letech 1956 – 1969.

Obr. 2
Komorní hůrka

Vznikla ve čtvrtohorách jako poslední dozvuk vulkanické činnosti. Masivní 160 m dlouhá a 15 m hluboká jáma byla mylně považována za kráter. Těžily se z ní sypké vrstvy sopečného popela a strusky na udržování parkových cest ve Františkových Lázních. Dnes je skvělou geologickou učebnicí - je dobře vidět ukládání jednotlivých vrstev. S Komorní hůrkou je spjato i jméno básníka J. W. Goetha, který se spolupodílel na potvrzení teorie o původu sopky. Průkazné výsledky přinesl průzkum složitým systémem štol, které v polovině 19. století nechal prorazit hrabě Šternberk, spoluzakladatel pražského Národního muzea. Vpravo od vstupu do štol je na skále umístěn reliéf Goethovy hlavy.

Obr. 3
Libá

Obec ležící v malebném údolí Libského potoka při okraji hraničního lesa. Vznikla jako podhradí hradu Liebenstein. První zmínka o tomto hradu je z roku 1264 pod jménem Nový Liebenstein. Prvními majiteli byli páni z Tirschenreuthu, kteří si

občas přilepšovali lupičstvím. Do začátku 15. století se vystřídalo ještě několik majitelů. V roce 1426 koupili Libou Zedwitzové z Neubergu. Během let byl hrad několikrát přestavován a z původní stavby se dochovala pouze věž, v 18. století byl přestavěn na barokní zámek. Hrad byl po roce 1945 zkonfiskován ve prospěch československého státu. V současné době je postupně rekonstruován. Ve svahu pod zámekem stojí kostel sv. Kateřiny z let 1753 – 1763, původně součást zámeckého areálu.

Obr. 4
Hazlov

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1224 o Bedřichu z Hazlova, majiteli zdejšího hradu. Hrad byl postaven kolem roku 1200 v románském stylu. Jeho majitelé se postupně střídali a v roce 1682 získali panství Moserové, kteří hrad přestavěli na barokní zámek. Ten byl později několikrát upravovaný (naposledy v 30. letech 20. století). Dnes je objekt značně zdevastovaný a nepřístupný. Architektonicky cennější je kostel Povýšení sv. Kříže, který obklopují zámecké budovy. Jeho jádrem je románská a raně gotická stavba z první poloviny 13. století.

Obr. 5
Ostroh

Hrad známější pod původním jménem Seeberg byl založen kolem roku 1200. Byl významným bodem královské moci již za vlády Přemysla Otakara II. V písemných pramenech se poprvé připomíná v roce 1322 v listině o připojení ke království českému. Později se majitelé střídali. V 16. století byl hrad upraven na renesanční zámek. Za třicetileté války jej dobyli

a vyplnili Švédové. Hrad postupně chátral dále. Částečně byl obnoven před 1. světovou válkou, ale po roce 1945 jeho chátrání pokračovalo. S celkovou obnovou začalo městské muzeum ve Františkových Lázních, která skončila počátkem 90. let. Dnes má hrad opět podobu někdejšího rytířského sídla.

Obr. 6
Františkovy Lázně

Věhlas Františkových Lázní byl dán objevením studených minerálních pramenů. Nejstarším písemným dokumentem je kupní smlouva z r. 1406, která se zmiňuje o suché louce ležící u kyselkové pěšiny. Později se stala známější Slatinná kyselka – dnes Františkův pramen (na obrázku). Věhlas zdejší kyselky podnítil i zájem císařského dvora

a od r. 1616 sem přijížděli císařští úředníci. Výstavba lázní započala v r. 1793 vydáním dekretu císařem Františkem I. To je také datum vzniku Františkových Lázní. Postupně se otvíraly nové prameny a stavěly první lázeňské budovy. Kromě císařského dvora si lázně oblíbily i takové osobnosti jako J. W. Goethe, L. van Beethoven, J. Strauss, J. Neruda, B. Němcová a další. Roku 1865 byly Františkovy Lázně povýšeny na město. Lázně začaly získávat světovou proslulost v léčbě ženských chorob a od začátku 20. století léčbou nemocí srdečních a cévních.

PLÁN TRASY OKRUHU

